

I n d o k o l á s

A felperesek mint adósok és zálogkötelezettek 2007. október 17. napján az O-5041/2007. számú közjegyzői okiratban foglalt „Önálló zálogjoggal és készfizető kezességvállalással biztosított részben devizahitel-kiváltási célú, devizaalapú kölcsönhöz” elnevezésű kölcsönszerződést kötöttek az Ella Bankkal, az alperes jogelődjével.

A közjegyzői okiratban foglalt kölcsönszerződés megkötésekor az Ella Bankot Gáspár Györgyi képviselte. Gáspár Györgyi részére O-2048/2007 számú közjegyzői okiratban foglalt meghatalmazást adott az Ella Bank képviselőjére együttes aláírási joggal rendelkező belső igazgatósági tagként Füzesi Sándor Róbert igazgatósági elnök, valamint dr. Molnár Valéria igazgatósági tag.

A meghatalmazás szerint Gáspár Györgyi önálló aláírási joggal rendelkező képviselő volt.

A szerződés banki ügylet azonosítója 61025624. volt. A szerződésben Hajmási Tamás és Hajmási Mária készfizető kezesek.

A kölcsönszerződés 1.1. pontjában a szerződő felek rögzítették, hogy az Ella Bank, mint hitelező kötelezettséget vállal arra, hogy a szerződésben meghatározott feltételekkel az adósok, azaz a felperesek részére 258.073 CHF összegű CHF devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújtanak zálogjogi fedezet és készfizetői kezességvállalás mellett. A peres felek a kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségek megfizetésének biztosítására jelzálogszerződést kötöttek, amely alapján az alperesi jogelőd javára jelzálogot alapítottak a 2084 Pilisszentiván, Hársfa út 18. szám alatti ingatlanra

A felperesek, mint adósok kötelezték magukat, hogy a kölcsön és a szerződés szerinti járulékait a hitelező Ella Bank részére megfizetik. A felperesek tudomásul vették, hogy a bank a kölcsön összegéből legfeljebb 34.800.000 forintnak megfelelő (a Banknak a folyósítás napjára jegyzett devizavételi árfolyamon átszámított devizaösszeget folyósít).

A szerződés 1.2. pontja szerint a kölcsön első részletének célja az adósoknak a Magyar Külkereskedelmi Bank Nyrt.-nél K46103305500. azonosítószámú 2007. augusztus 28. napján fennálló 76.774 CHF összegű kölcsön kiváltása. A kölcsön második részlete tekintetében a felek a kölcsön célját nem határozták meg.

A kölcsön futamideje 20 év. A kölcsön lejáratá 2028. szeptember 17.

A szerződés 3.6. pontja kimondja, hogy az adós azaz az alperesek az igénybe vett kölcsön összege után a kölcsön első részlete folyósítása napját követően a futamidő alatt a Bank mindenkor hatályos Hirdetményében meghatározott a Bank által kamatperiódusonként egyoldalúan változtatható mértékű ügyleti kamatot köteles fizetni, melynek induló mértéke 4,35 %. Az éves ügyleti kamatláb a futamidő alatt féléves kamatperiódusonként változó.

A bank a megváltozott kamatmértéket kizárólag a kamatperiódus fordulónapjától - a fordulónapon hatályos Hirdetményben rögzített mérték szerint - jogosult alkalmazni.

A szerződés 3.7. pontja szerint az adós az igénybe vett kölcsön összege után a kölcsön első részlete folyósításának időpontjától havonta a bank által egyoldalúan változtatható mértékű kezelési költséget köteles fizetni.

A szerződés 3.8. pontjában kimondták, hogy az adós tudomásul veszi, hogy a hitelező a kölcsön ügyleti kamatlábát az egyes kamatperiódusok fordulónapján a kezelési költség és egyéb hitel igénybevételével kapcsolatos díjak, járulékok költséges mértékét pedig bármikor, a pénzügyi viszonyok változásától függően jogosult egyoldalúan, külön szerződésmódosítás nélkül megváltoztatni.

A szerződés 3.10. pontja rögzíti, hogy az induló teljes hiteldíjmutató (THM) évi 6,65 %. A THM meghatározása forintban teljesített fizetések alapján történt, a 2007. évi október 17. napján érvényes, a hitelező által az adott devizanemre meghatározott és közölt devizaárfolyamok figyelembe vételével. A szerződés ezen pontja szerint a teljes hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb költsége: a szerződés közjegyzői okiratba foglalásának közjegyzői munkadíja, a kölcsön folyósításához megkövetelt biztosítás díja

A Kölcsönszerződés 4.1. pontja szerint a kölcsön törlesztő összege annak nyilvántartási devizanemében kerül meghatározásra. A kölcsön induló havi törlesztő összege a kölcsön teljes összegének igénybe vételét feltételezve 1.344,13 CHF. Ez az összeg módosulhat a Kölcsön folyósítása napján kiszámított deviza kölcsönösszeg alapján. A szerződés ezen pontja a törlesztő részletek esedékességének napját részletesen meghatározza.

A Kölcsönszerződés 4.2 pontja szerint az adós kölcsöntartozását a futamidő alatt a futamidő alapján számított havi részletekben (törlesztőrészlet) tartozik megfizetni. Az ügyleti kamat és a kezelési költség havonta esedékessé váló része együttesen képezi a havi törlesztőrészlet összegét.

A kamat és a kezelési költség a Hitelező mindenkor hatályos Lakossági Hitelezési Üzletszabályzatában meghatározottak szerint kerül kiszámításra. A 4.3. pont szerint a havi törlesztő összeg megfizetésén túl az Életbiztosítás feltételeihez igazodóan további tőketörlesztés megfizetésére is kötelesek az adósok a 4.3.1. pont szerint.

A szerződés 4.7.1. pontja szerint az adós az őt terhelő a kölcsön devizanemében meghatározott fizetési kötelezettségeket azok forint ellenértékének a Bank megadott forint hiteleszámlási számlájára történő átutalásával köteles teljesíteni. A fizetési kötelezettségét az adós legkésőbb a tartozás esedékességének napján érvényes, a Hitelező által az adott devizanemre meghatározott és az üzletszabályzatban rögzítettek szerint közzétett devizaeladási árfolyamon köteles teljesíteni.

Ilyen előzmények után a felperesek módosított keresetükben elsődlegesen annak megállapítását kérték, hogy a felperesek és az alperesi jogelőd között létrejött szerződés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 217. § (1) bekezdése, valamint a Hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi XCII. törvény (Hpt.) 210. § (1) bekezdése és Hpt. 47. § (1) bekezdése, illetve a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) és d) pontjai alapján semmis.

Másodlagosan azt kérték, hogy amennyiben a bíróság a szerződés semmisségét nem állapítaná meg, abban az esetben a szerződés részbeni érvénytelenségét állapítsa meg a bíróság a tisztességtelen általános szerződési feltételek alkalmazása folytán.

A felperesek csak a semmisség megállapítását kérték, jogkövetkezmény alkalmazását nem, a Ptk. 239/A. § rendelkezése értelmében.

A felperesek előadták, hogy a Hpt. 47. §-a alapján az írásbeli forma kötelező a pénzügyi intézet által kötött pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződéssel kapcsolatban. A felperes hangsúlyozta, hogy a szerződés alaki szempontból nem felel meg a bankkölcsön szerződés alakiságának. A bankkölcsön szerződést a Hpt. 210. § szerint írásba kell foglalni. A szerződés írásbeliségén túl egyéb speciális alaki követelményeknek is meg kell felelniük a Hpt. 47. § (1) bekezdése alapján. Az írásbeli forma esetén a pénzügyi intézet részéről vagy két együttes aláírási joggal rendelkező igazgatósági tag, vagy együttes aláírási jogosultsággal rendelkező ügyvezető írhatja alá a kötelezettségvállalást.

Kiemelték a felperesek, hogy a pénzügyi intézet részéről a szerződést csak Gáspár Györgyi írta alá, ezért a hitelező bank részéről nem volt a szerződés szabályszerűen aláírva.

Hangsúlyozták, hogy a Ptk. 217. § (1) bekezdése értelmében, az alakiság megsértésével kötött szerződés semmis, ha jogszabály másként nem rendelkezik. Rámutattak, hogy sem a Ptk., sem a Hpt. nem fűz a semmisségen kívül más jogkövetkezményt az írásbeliség megsértése esetén.

A felperes álláspontja szerint, mivel a Hpt. kötelező alakíságot írt elő, amelynek a hitelező pénzügyi intézet részéről aláíró nem tett eleget, ezért a felek közötti szerződés semmis.

A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes a Hpt. 5. § (3) bekezdése szerint hitelintézet, a kölcsön nyújtása pedig a Hpt. 3. § (1) bekezdés b) pontja szerint pénzügyi szolgáltatás, ezért a Hpt. 47. § alperesre irányadó. Kiemelte a felperes, hogy az alperes részéről a szerződést egy személy írta alá, aki a szerződés mellékleteként csatolt meghatalmazás alapján alperest önállóan képviselte. A Hpt. viszont kizárja az önálló képviselést és egyértelműen megfogalmazza, hogy együttes aláírási joggal rendelkező személyek eljárása szükséges. A felperes álláspontja szerint az alperes együttes aláírási joggal rendelkeztek, az együttes aláírási jogukat csak együttes aláírási jogként ruházhatják át, amely a nemo plus iuris elvéből is következik. A felperes véleménye szerint ezért a szerződés a Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján semmis, mert az alakíság megsértésével kötötték azt.

Az érvénytelenség megállapítása körében hivatkoztak a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) d) pontjaira. Véleményük szerint a felek szerződése nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos költséget, illetve azon feltételeknek, körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható. A felperes álláspontja szerint az árfolyamrész, költség és ezen költséget nem tartalmazza a felek közötti szerződést. Ezek hiánya folytán is semmis tehát a felek közötti szerződés. A felperes hangsúlyozta, hogy a fogyasztási lakossági kölcsönökre vonatkozó szigorú szabályokat azért vezette be a jogalkotó, hogy a fogyasztókat megvédje a nála gazdaságilag hatalmasabb pénzügyi intézmények fölényétől, túlkapásaitól, visszaélésétől. A szabályozás abból indult ki, hogy a fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy, akinek átlag ismeretei vannak és nem rendelkezik speciális pénzügyi jogi tudással.

A felperes előadta, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés értelmében semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza a szerződés tárgyát, az éves %-ban kifejtett teljes hiteldíj mutatót, a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb esetleges költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költség pontosan nem határozható meg, az erre való becslést, a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ide értve a járulékokat, kamatokat, valamint ezek éves %-ban kifejezett értékét, azon feltételeknek, illetve körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, erről szóló tájékoztatást. A felperes előadta, hogy a deviza alapú kölcsönök sajátossága, hogy a hitelező ténylegesen forintkölcsönt nyújt, azonban külföldi devizában tartja nyilván. A folyósítás úgy történik, hogy a külföldi devizát átszámítja külföldi deviza vételi árfolyamán forintra, a törlesztőrészeket pedig úgy számolja el a hitelező, hogy a forintban esetleges törlesztőrészt átszámítja külföldi deviza eladási árfolyamon. A lényegileg drágábban eladja a devizát, amit később olcsóbban visszavásárol. Véleménye szerint tényként állapítható meg, hogy a perbeli szerződés esetében a folyósítás vételi árfolyamon történt, a törlesztési kötelezettség pedig eladási árfolyamon van meghatározva a szerződés 1.1. és 4.3.1. pontja alapján.

Az ilyen elszámolási rendszer mellett a szerződéssel kapcsolatos nyilvánvaló költség a vételi és az eladási árfolyamból eredő különbség, ezt hívják árfolyamrésznek. Az árfolyamrész kamatjellegű költség, az árfolyamrész miatt felmerült tényleges költség ugyanis a felvett tőke függvényében változik. Hivatkozott e körben a felperes a Fővárosi Törvényszék, int másodfokú bíróság a 43.Pf.636.533/2012/17. számú jogerős közbenső ítéletére, amely az árfolyamrész, mint költség feltüntetésének hiánya miatt a szerződés semmisségét állapította meg. A felperes kiemelte, hogy jelen szerződés nem tartalmazza az árfolyamrész mértékét, ezért a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmis a szerződés.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjába is ütközik a peres felek közötti szerződés. Álláspontja szerint a feltételeknek és a körülményeknek a részletes meghatározása, amely alapján a hiteldíj megváltoztatható, azt jelenti, hogy a hiteldíj módosítására okot adó körülményeket kizárólagosan és teljes körűen minden más körülményt kizárva teljes egyértelműséggel, világos és félreérthetetlen tartalommal kell meghatározni.

Ugyanilyen módon zárt ok-okozati összefüggést megfogalmazva kell meghatározni azt, hogy a fenti körülmények milyen módon gyakorolnak tényleges hatást a fogyasztóval kötött szerződésre. Azt is, hogy a kölcsönszerződés mely eleme milyen módon módosul. Hangsúlyozta a felperes, hogy a jogalkotó szándéka a fenti jogszabályokkal az volt, hogy a fogyasztó számára teljesen átláthatóvá, egyértelművé és érthetővé váljon a fizetési kötelezettsége a hiteldíj megváltoztatása okán. Hangsúlyozta a felperes, hogy a peres felek közötti szerződés érvénytelenségét vagy érvényességét a 2007. októberében hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Hivatkozott arra is a felperes, hogy az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé, hiszen annak tartalmát a felperesek nem ismerték meg.

A felperes a részleges érvénytelenség körében előterjesztett kérelmével kapcsolatban meghatározta, hogy álláspontja szerint mely szerződési rendelkezések tisztességtelenek és ezek okát is részletezte. Véleménye szerint tisztességtelen az, hogy az alperes devizában tarja nyilván a kölcsön összegét, miközben a felperes szándéka forint kölcsön felvételére irányul. Tisztességtelen az is, hogy az alperes egyoldalú döntésétől függ az, hogy megemeli a hiteldíjat, s a szerződés nem tartalmazza az egyoldalú emelés részletes oklistáját. Tisztességtelennek tartotta a felperest azt is, hogy az alperes az árfolyam kockázatát teljes egészében a felperesre hárította.

A felperes kereseti kérelméhez bizonyítékként csatolta az O-5041/2007. ügyszámú közjegyzői okiratot, a kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okiratot, az O-4850/2007. ügyszámú meghatalmazást tartalmazó közjegyzői okiratot, az O-2048/2007. ügyszámú meghatalmazást tartalmazó közjegyzői okiratot, az alperes cégkivonatát, a 43.Pfp.636.553/2012/7. számú közbenső ítéletét, 2005. novemberében kelt, a bankok ingatlanfedezetű devizahitelek összehasonlító elemzését.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Kérte továbbá, hogy a bíróság függesse fel az eljárást a Pp. 152. § (2) bekezdése alapján. A felfüggesztés iránti kérelmében előadta, hogy a Kúria Pfv.VII.21.247/12. Számú elvi jelentőségű ügyében a felülvizsgálati eljárás tárgyalását felfüggesztette és az Európai Unió Bírósága gyorsított, előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte.

Véleménye szerint a bíróság pedig jelen per tárgyalását felfüggesztheti, figyelemmel arra, hogy olyan előzetes kérdés elbírálása szükséges, amelynek tárgyában más polgári eljárás van folyamatban. Az Európai Bíróság előtt folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig a per tárgyalása felfüggeszthető, ha a perbeli tárgy eldöntése is ilyen előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában az EU Bíróság előzetes döntéshozatalát kezdeményezték.

Az alperes hangsúlyozta, hogy tekintettel arra, hogy jelen per eldöntése is ugyanolyan átváltási árfolyamok tisztességtelenségére vonatkozó előzetes kérdés elbírálásától függ, mint amelynek tárgyában a Kúria előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, a jelen per is felfüggeszthető. Kérte továbbá, hogy amennyiben a bíróság a tárgyalást nem függeszti fel, abban az esetben a Pp. 155. § a) pontja alapján kezdeményezzen előzetes döntéshozatali eljárást az Európai Bíróság előtt.

Az alperes a felperes keresetét érdemben is vitatta és kérte a kereset elutasítását.

Álláspontja szerint a szerződéseiket mindenkor a cégjegyzés előírásainak megfelelően foglalták közjegyzői okiratba.

A kölcsönszerződést olyan személy írta alá alperes részéről, akinek a cégkivonatban szereplő két cégjegyzésre jogosult adott meghatalmazást az aláírásra, Ők jogosultak voltak ügyleti meghatalmazást adni a Ptk. 222.-223. § alapján bármely banki meghatalmazott részére. A meghatalmazásban a meghatalmazók a két cégjegyzésre jogosult arra jogosították fel a meghatalmazottat, hogy helyettük és nevükben jognyilatkozatot tegyen.

Álláspontja szerint nem elegendő pusztán a Hpt. előírásait vizsgálni, és e körben azon Ptk. szabályt figyelmen kívül hagyni, mely szerint a képviseleti jogot a törvény és a hatósági rendelkezésen felül meghatalmazással is lehet létesíteni. Véleménye szerint a meghatalmazás nem írja felül a Hpt. előírásait sem, mert nem csak az egyik, hanem mind a két cégjegyzésre jogosult adott meghatalmazást a szerződést aláírónak. A meghatalmazást pedig a kölcsönszerződésre előírt közjegyzői okirati alakban adták meg.

Az árfolyamrésszel kapcsolatban előadta az alperes, hogy a Hpt. az árfolyamréssről nem rendelkezik, a rendelkezés is kizárólag a költség, tehát a készkiadás jellegű elemeknek a feltüntetését írja elő. Az árfolyamrés költségnek nem tekinthető, a felek közötti kölcsönszerződés tehát rendelkezik mindazokkal a tartalmi elemekkel, amelyeknek hiányához a Hpt. 213. § semmisségi ok következményét fűzi.

Az alperes álláspontja szerint a felek közötti szerződés tisztességtelen általános szerződési feltételeket nem tartalmaz, az erre irányuló felperesi kereset megalapozatlan..

Az alperes bizonyítékként csatolta a 2011. június 30. napjától hatályos lakossági hitelezési üzletszabályzatot, a 2007. áprilisától hatályos lakossági hitelezési üzletszabályzatot, csatolt továbbá esedékességi értesítőket, értesítőt kamatváltozásról, részletező kimutatást 2007. október 24-től 2012. november 19. napjáig.

A felperes elsődleges kereseti kérelme megalapozott.

A bíróság a tényállást a Polgári Perrendtartásról Szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése alapján a felek előadása, valamint a csatolt okiratok figyelembe vételével a bizonyítási eljárásnál felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapította meg. A bizonyítékokat a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint bírálta el.

A Pp. 3. § (5) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadását, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, mely a tényállás felderítésére alkalmas.

A Pp. 163. § (2) bekezdése alapján a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A szerződéskötéskor hatályos 1996. évi CXII. törvény a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról (Hpt.) 3. § (1) bekezdés b) pontja szerint pénzügyi szolgáltatás az üzletszerűen végzett hitel és pénzkölcsön forintban, illetőleg devizában, valutában nyújtása.

A Hpt. 5. § (1) bekezdése értelmében hitelintézet az a pénzügyi intézmény, amely a 3. §-ban meghatározott pénzügyi szolgáltatások közül legalább betétet gyűjt, vagy más visszafizetendő pénzeszközt fogad el a nyilvánosságtól (ide nem értve a külön jogszabályban meghatározott nyilvános kötvénykibocsátást), valamint hitelt és pénzkölcsönt nyújt vagy elektronikus pénzt bocsát ki. A (3) bekezdés szerint a hitelintézet bank, szakosított hitelintézet vagy szövetkezeti hitelintézet (takaré-, illetőleg hitelszövetkezet) lehet.

A Pp. 163. § (2) bekezdése alapján a bíróság rögzíti, hogy az alperes hitelintézet, amely pénzügyi szolgáltatások nyújtásával foglalkozik.

A Hpt. 47. § (1) bekezdése szerint cégjegyzésre – ideértve a bankszámla feletti rendelkezést is – és a hitelintézet nevében pénzügyi szolgáltatási tevékenységgel kapcsolatos kötelezettségvállalásra

a) részvénytársasági vagy szövetkezeti formában működő hitelintézet esetén két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető,

b) külföldi hitelintézet fióktelepe esetén két vezető állású személy együttesen jogosult.

A 47. § (2) bekezdése szerint az együttes aláírási jog a hitelintézet igazgatósága által jóváhagyott belső szabályzatban rögzített eljárási rend szerint együttes aláírási jogként átruházható. A hitelintézet ügyfeleinek kérésére be kell mutatni a hitelintézet nevében kötelezettséget vállalók aláírási jogát meghatározó belső szabályzatot.

A Ptk. 222. §-a kimondja, hogy képviseleti jogot - a törvényen, a hatósági rendelkezésen és az alapszabályon alapuló képviseleten felül - a képviselőhöz, a másik félhez vagy az érdekelt hatósághoz intézett nyilatkozattal (meghatalmazás) lehet létesíteni.

A Ptk. 223. § (1) szerint a meghatalmazáshoz olyan alakszerűségek szükségesek, amelyeket jogszabály a meghatalmazás alapján kötendő szerződésre előír. Az általános meghatalmazás csak írásban érvényes.

A cégnyilvántartásról és a cégbírósi eljárásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 8. § (1) bekezdése szerint a cég szervezeti képviseletére vonatkozó rendelkezéseket az adott cégformára irányadó jogszabály állapítja meg. A cégjegyzési jog a cég írásbeli képviseletére, a cég nevében történő aláírásra való jogosultság. A szervezeti képviselet, valamint a cégjegyzés módja csak azonos lehet.

(2) A cégjegyzés módja önálló vagy együttes. Kettőnél több cégjegyzésre jogosult esetén a cég úgy is rendelkezhet, hogy egyes jogosultakat önálló, más jogosultakat együttes cégjegyzési jog illet meg, vagy hogy az együttes cégjegyzésre jogosultak közül az egyik aláíró mindig meghatározott személy. A (3) bekezdés szerint ugyanaz a személy csak egyféle módon - vagy önállóan, vagy mással együttesen - jegyezheti a céget.

A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 217. § szerint jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiság megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik - semmis.

A bíróság álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy a Hpt. 47. §-a mint jogszabály előírta, hogy a perbeli szerződés esetében a hitelező részéről együttes aláírási joggal rendelkező személyek írhatják alá a kötelezettségvállalásra vonatkozó okiratot, ezért csak abban az esetben érvényes a szerződés, amennyiben két, együttes aláírási joggal rendelkező személy írta alá a szerződést.

Jelen perbeli esetben pedig az Ella Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt. nevében az alperesi jogelőd két együttes aláírási joggal rendelkező tagja, Füzes Sándor Róbert igazgatósági elnök, és dr. Molnár Valéria igazgatósági tag adott közjegyzői okiratba foglalt meghatalmazást Gáspár Györgyi részére a perbeli kölcsönszerződés megkötésére. A meghatalmazásban az szerepel, hogy Gáspár Györgyi meghatalmazott perbeli szerződések, valamint szerződést biztosító egyéb kötelezettségek vállalására vonatkozó ügyletek megkötésénél és esetleges módosításakor önállóan teljes jogkörrel képviselheti a hitelezőt.

A Hpt. mint jogszabály kötelező alaki formát írt elő a perbeli kölcsönszerződés érvényes létrejöttének feltételeként. E feltétel szerint pedig két együttes aláírási jogosultsággal rendelkező személy írhatta csak alá az alperes nevében a szerződést.

A bíróság nem adott helyt az alperesnek a Ptk. 222-223. §-ára történt hivatkozásnak. A Ptk. 222. §-a alapján lehetőség van meghatalmazással képviseleti jogot létesíteni, de ez a képviseleti jog nem lehet tágabb körű, mint amilyen képviseleti joggal a meghatalmazást adó rendelkezett. Tehát a meghatalmazást adó együttes aláírási joggal rendelkezők nem adhattak saját aláírási joguk mértékét meghaladóan önálló aláírási jogot egy személy részére meghatalmazással sem.

Ezt támasztja alá a Ctv. 8. § (3) bekezdése is, amely kimondja, hogy ugyanaz a személy csak egyféle módon - vagy önállóan, vagy mással együttesen - jegyezheti a céget.

Erre figyelemmel a peres felek között létrejött kölcsönszerződés és az azt biztosító szerződések a Hpt. 47. §-ába és a Ptk. 217. §-ába ütközés folytán semmisek.

Mivel a bíróság a felperes elsődleges kereseti kérelmének helyt adott, ezért érdemben a továbbiakban nem vizsgálta a felperesi kereseti kérelmeket.

A bíróság a alperes eljárás felfüggesztés iránti kérelmének nem adott helyt, figyelemmel arra, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelme az előzetes döntéshozatali eljárás során hozott állásfoglalások tartalma nélkül is elbírálható, mivel előzetes döntéshozatali eljárást nem az aláírási jogosultság körében kezdeményezték.

A bíróság ugyanezen ok miatt nem látta indokoltnak a Pp. 155/A. § alapján az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését sem.

Fentiekre figyelemmel a bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott,

A felperes a perben a teljes kereset semmiségének megállapítását kérte, ezért a pertárgy értéke a szerződésben meghatározott kölcsön összege volt, azaz a 34.800.000 forint.

A felperes 36.000 forint eljárási illetéket megelőlegezett, továbbá feljegyzésre került 1.464.000 forint eljárási illeték.

Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a pernyertes felperes perköltségét.

A bíróság az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, nettó 700.000 forint + ÁFA, azaz 762.000 forint összegben.

A bíróság figyelembe vette a per tárgyának értékét, azt, hogy az eljárás során két érdemi tárgyalást tartott, valamint a kifejtett jogi képviselői tevékenységet és az ügy egyszerű jogi megítélését. A bíróság kötelezte továbbá a megelőlegezett 36.000 forint illeték megfizetésére is az alperest, így az alperes köteles mindösszesen 798.000 forintot megfizetni a felperesek részére.

A bíróság kötelezte arra is a felperest, hogy a feljegyzett 1.464.000 forint eljárási illetéket fizesse meg a Magyar Állam javára.

A bíróság az illeték viseléséről a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1)-(2) bekezdése, illetve 14. §-a 15. §-a , valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.), 59 §-a alapján rendelkezett.

A fellebbezésről szóló tájékoztatás a Pp. 220. § (3) bekezdésén, 233.§-án, 234. §-án, a 256/A § (1) és (2) bekezdésén és a 73/A §-án alapul.

Budapest, 2013. február 27.

**dr. Kiss Szilvia sk.
bíró**

A kiadmány hitelesít.

